

Ministarstva znanosti, obratovanja i športa Republike Hrvatske (035-0531854-1853). Zahvaljujemo Žvonku Šančku, koji je omogućio pilot prizvodnju kobasica u svom objektu.

Literatura

Alagić, D., F. Čaklovica, M. Smajlović, K. Čaklovica, E. Članjak (2009): Lactoflora and sensorial characteristics of experimentally produced bosnian sausages. *Meso* 11, 123-130.

Barbosa, J., V. Ferreira, P. Teixeira (2009): Antibiotic susceptibility of enterococci isolated from traditional fermented meat products. *Food Microbiol.* 26, 527-532.

Cocolin, L., P. Dolci, K. Rantsiou, R. Ursu, D. Cantoni, G. Comi (2009): Bacterial ecology of three traditional fermented sausages produced in North of Italy as determined by molecular methods. *Mesa* 82, 125-132.

Colak, H., H. Hampliyán, B. Ulusoy, B.E. Bingöl (2007): Presence of *Listeria monocytogenes* in Turkish style fermented sausage (sucuk). *Food Control* 18, 30-32.

Drosinos, E.H., M. Mataragas, N. Xiraphi, G. Moschosas, F. Galitis, J. Metaxopoulos (2005): Characterisation of the microbial flora from a traditional Greek fermented sausage. *Mesa* 69, 307-313.

Drosinos, E.H., M. Mataragas, J. Metaxopoulos (2006): Modeling of growth and bacteriocin production by *Leuconostoc mesenteroides* E131. *Mesa* 74, 690-696.

Drosinos, E.H., S. Paramithiotis, G. Kolovos, I. Tsikouras, I. Metaxopoulos (2007): Phenotypic and technological diversity of lactic acid bacteria and staphylococci isolated from traditionally fermented sausages in Southern Greece. *Food Microbiol.* 27, 260-270.

Encinas, J.P., J.J. Sanz, M.L. García-López, A. Otero (1999): Behavior of *Listeria* spp. in naturally contaminated chorizo (Spanish fermented sausage). *Int. J. Food Microbiol.* 46, 167-171.

Feiner, G. (2006): Raw fermented salami. In: Meat products handbook (Feiner, G., ed.). Woldhead Publishing Limited, Cambridge.

Ferreira, V., J. Barbosa, J. Silva, M.T. Felicio, C. Menz, T. Hogg, P. Gibbs, P. Teixeira (2007): Characterisation of alliencia, traditional sausages produced in the Nord of Portugal with respect to their microbiological safety. *Food Control* 18, 436-440.

Fontana, C., C.R. Sandro, G. Vignoli (2005): Monitoring the bacterial population dynamics during fermentation of artisanal Argentinean sausages. *Int. J. Food Microbiol.* 25, 131-142.

Franz, C.M.A.P., M.E. Stiles, K.H. Schleifer, W.H. Holzapfel

(2001): Technological and microbiological evaluation of traditional processes as modified for the industrial manufacturing of dry fermented sausage in Greece. *Ital. J. Food Sci.* 1, 3-18.

Gasperlik-Reichardt, J., S.Z. Toth, L. Cocolin, G. Comi, E.H. Drosinos, Z. Cvrtla, L. Kozacinski, A. Smajlović, S. Saitić, B. Borović (2005): Technological, physicochemical and microbiological characteristics of traditionally fermented sausages in Mediterranean and Central European countries. *Tehnologija mesa* 46, 143-153.

Hammes, W.P. (1990): Bacterial starter cultures in food production. *Food Biotechnol.* 4, 383-397.

Huerta, R., R. Jordano, L.M. Medina, C. Lopez (2004): Population dynamics of the constitutive biota of French dry sausages in a pilot-scale ripening chamber. *J. Food Prot.* 67, 2306-2309.

Hugas, M., M. Garriga, M.T. Aymerich (2003): Functionality of enterococci in meat products. *Int. J. Food Microbiol.* 88, 223-233.

Hutkins, R.W. (2006): Meat fermentation. In: *Microbiology and technology of fermented foods*. (Hutkins, R. W. ed.). Blackwell Publishing, pp. 207-232.

Incze, K. (1998): *Dry fermented sausages*. *Meat Sci.* 49, 169-177.

Jofré, A., T. Aymerich, M. Garriga (2009): Improvement of the food safety of low acid fermented sausages by enterocins A and B and high pressure. *Food Control* 20, 179-184.

Johnson, J.L., M.P. Doyle, R.G. Cassens, J.L. Shoenen (1998): Fate of *Listeria monocytogenes* in tissues of experimentally infected cattle and in hard salami. *Appl. Environ. Microbiol.* 54, 497-501.

Kozacinski, L., N. Zdolec, M. Hadžiosmanović, Ž. Cvrtla, I. Filipović, T. Majić (2006): Microbial flora of the Croatian fermented sausage. *Arch. Lebensmittelhyg.* 57, 141-147.

Kozacinski, L., E.H. Drosinos, F. Čaklovica, L. Cocolin, J. Gasparlik-Reichardt, S. Veskovic (2008): Investigation of microbial association of traditionally fermented sausages. *Food Technol. Biotechnol.* 46, 93-106.

Marciničák, S., R. Nemcová, J. Sokol, P. Popelka, S. Gancarčíková, M. Švedová (2009): Impact of feeding of flaxseed and probiotics on meat quality and lipid oxidation process in pork during storage. *Slov. Vet. Res.* 46, 13-18.

Marciničák, S., Jr. J. Buleca, P. Popelka, D. Marciničáková, L. Staruch, Z. László, P. Maťa (2010): Influence of dietary linseed and probiotics on oxidative stability and sensory properties of pork. *Magyar Allatorvosok Lapja* 132, 560-566.

Metaxopoulos, J., J. Samelis, M. Papadelli (2009): *Technological and microbiological evaluation of traditional processes as modified for the industrial manufacturing of dry fermented sausage in Greece*. *Ital. J. Food Sci.* 1, 3-18.

Nemcová, J., S. Gancarčíková, M. Švedová, J. Buleca, P. Popelka, D. Marciničáková, L. Staruch, Z. László, P. Maťa (2010): *Functionality of enterococci in meat products*. *Int. J. Food Microbiol.* 149, 164.

Zdolec, N., M. Hadžiosmanović, L. Kozacinski, Ž. Cvrtla, I. Filipović, S. Marcinčák, Ž. Kuzmanović, K. Husein (2007a): Protective effect of *Lactobacillus sakei* in fermented sausages. *Arch. Lebensmittelhyg.* 58, 152-155.

Zdolec, N., L. Kozacinski, M. Hadžiosmanović, Ž. Cvrtla, I. Filipović (2007b): Inhibition of *Listeria monocytogenes* growth in dry fermented sausages. *Vet. Arhiv* 77, 507-514.

Zdolec, N., S. Lazić, L. Kozacinski, M. Hadžiosmanović, I. Filipović (2007c): *The inhibitory activity of lactic acid bacteria isolated from fresh cow cheese*. *Mjekarstvo* 57, 5-13.

Zdolec, N., M. Hadžiosmanović, L. Kozacinski, Ž. Cvrtla, I. Filipović, M. Škrinjko, K. Leskovar (2008): Microbial and physicochemical succession in fermented sausages produced with bacteriocinogenic culture of *Lactobacillus sakei* and semi-purified bacteriocin mesenterocin Y. *Meat Sci.* 80, 480-487.

Zdolec, N., L. Kozacinski, B. Njari, I. Filipović, M. Hadžiosmanović, B. Mišković, Ž. Kuzmanović, M. Mitak, D. Samac (2009): *The antimicrobial effect of lactobacilli on some foodborne bacteria*. *Arch. Lebensmittelhyg.* 60, 115-119.

Dostavljen 15.7.2011.

Prihvaćeno: 24.9. 2011. ■■■

Fizikalno-kemijska, higijenska i organoleptička karakterizacija slavonskog kulena

Karolyi, D.¹

znanstveni rad

Sažetak

Slavonski kulen je tradicionalna suha kobasica koja se proizvodi u Slavoniji u istočnoj Hrvatskoj. Izrađuje se iz mješavine mljevenog svinjskog mesa, ledne slanine, začina i soli koja se puni u svršnko slijepo crijevo. Nakon punjenja, slavonski kulen se hladno dimi te suši i dozrijeva kroz više mjeseci. U ovom radu analizirane su neke fizikalno-kemijske i organoleptičke osobine zrelog slavonskog kulena, kori i sigurnost gotovog proizvoda. Analizirani su uzorci ($n = 12$) od različitih manjih proizvođača s područja Slavonije. Ustanovljeni su sljedeći fizikalno-kemijski parametri (srednja vrijednost \pm SD): vlag 38,2% \pm 3,6, protein 35,0% \pm 3,1, mast 23,7% \pm 4,6, omjer vlag / protein 1,1 \pm 0,1, pH vrijednost 5,37 \pm 0,23 i aktivitet vode (aw) 0,82 \pm 0,02. Projektni sezonski rezultati, na pet-bođnovoj jestvici, bili su 3,7 \pm 0,6 za vanjski izgled, 3,4 \pm 0,6 za površinski miris, 3,8 \pm 0,5 za konzistenciju, 3,2 \pm 0,4 za unutarnji miris, 3,0 \pm 0,7 za kakovost preseka, 3,3 \pm 0,5 za teksturu, 3,1 \pm 0,4 za okus i miris, 3,0 \pm 0,5 za postojanje arome i 3,2 \pm 0,4 za ukupnu kvalitetu. Glede sigurnosti gotovog proizvoda, ustanovljeni su sljedeći rezultati (po kg): histamin 330,8 mg \pm 126,3, 233,9 mg tironina \pm 124,7, nitrita 6,55 mg \pm 3,88 i benzo (a) piren 0,05 g \pm 0,03. *Salmonella* spp., *L. monocytogenes* nisu nadjeni ni u jednom uzorku, dok je našao *S. aureus*, enterobakterija i sulfat-reducirajućih klorofaci u skladu s mikrobiolškim propisima. **Ključne riječi:** suhe kobasice, slavonski kulen, fizikalno-kemijska svojstva, sigurnost

Uvod

Slavonski kulen je tradicionalna suha kobasica koja se proizvodi u Slavoniji u istočnoj Hrvatskoj. Izrađuje se iz mješavine mljevenog svinjskog mesa, ledne slanine, začina i soli koja se puni u svršnko slijepo crijevo. Nakon punjenja, slavonski kulen se hladno dimi te suši i dozrijeva kroz više mjeseci. U ovom radu analizirane su neke fizikalno-kemijske i organoleptičke osobine zrelog slavonskog kulena, kori i sigurnost gotovog proizvoda, ustanovljeni su sljedeći rezultati (po kg): vlag 38,2% \pm 3,6, protein 35,0% \pm 3,1, mast 23,7% \pm 4,6, omjer vlag / protein 1,1 \pm 0,1, pH vrijednost 5,37 \pm 0,23 i aktivitet vode (aw) 0,82 \pm 0,02. Projektni sezonski rezultati, na pet-bođnovoj jestvici, bili su 3,7 \pm 0,6 za vanjski izgled, 3,4 \pm 0,6 za površinski miris, 3,8 \pm 0,5 za konzistenciju, 3,2 \pm 0,4 za unutarnji miris, 3,0 \pm 0,7 za kakovost preseka, 3,3 \pm 0,5 za teksturu, 3,1 \pm 0,4 za okus i miris, 3,0 \pm 0,5 za postojanje arome i 3,2 \pm 0,4 za ukupnu kvalitetu. Glede sigurnosti gotovog proizvoda, ustanovljeni su sljedeći rezultati (po kg): histamin 330,8 mg \pm 126,3, 233,9 mg tironina \pm 124,7, nitrita 6,55 mg \pm 3,88 i benzo (a) piren 0,05 g \pm 0,03. *Salmonella* spp., *L. monocytogenes* nisu nadjeni ni u jednom uzorku, dok je našao *S. aureus*, enterobakterija i sulfat-reducirajućih klorofaci u skladu s mikrobiolškim propisima.

Ključne riječi: suhe kobasice, slavonski kulen, fizikalno-kemijska svojstva, sigurnost

odabir sirovog mesa i masnog tkiva, dodatak soli i začina, higijenski i okolišni uvjeti (npr. temperatura, vlažnost, strujanje zraka) za vrijeme fermentacije, dimljivanje, sušenja i zrenja mogu dodatno pridonijeti raznolikosti karakteristika gotovog proizvoda. Kao rezultat toga, svjetska slavonska kula, uključujući i njegovu sigurnost mogu variirati, kako između pojedinih proizvođača, tako i između različitih godina.

U ovom radu su istražena neka fizikalno-kemijska i organoleptička svojstva tradicionalnog slavonskog kulena, s ciljem njegove bolje karakterizacije. Osim toga, analizirani su i neki parametri higijenske kvalitete i sigurnosti gotovog proizvoda.

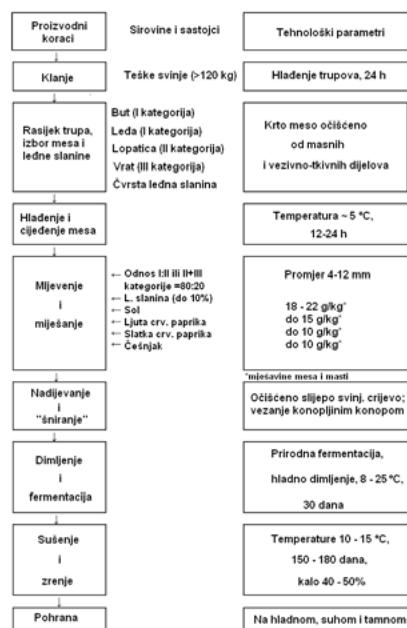
Materijal i metode

Analizirano je dvanaest uzorka

slavonskog kulena sakupljenih od različitih malih proizvođača u Slavoniji. Uzorci slavonskog kulena bili su stari oko 6 mjeseci i upotrebljeni na tradicionalan način slijedeći slične proizvodne korake i korišteci isti tip sastojaka kao što je prikazano na shemici na slici 1.

Nakon sakupljanja, uzorci su čuvani na hladnom da analize. Vrijednosti pH izmjerene su uporabom TESTO 230 pH metra (TESTO®, Germany) umetanjem ubodne elektrode (tip 13) u sredinu preplovljene kobasice. Aktivitet vode (aw) je izmjeren korištenjem HygroPalm AW1 SET instrumenta (ROTRONIC®, Germany) uz primjenu Aw Quick modela rada u uzorcima dobivenim nakon grube homogenizacije oko 80 g jezgre kobasice. Kemijске i mikrobioloske analize uzorka izvršene su u Hrvatskoj.

¹ dr.sc. Danijel Karolyi, docent, Agromorni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zavod za opće stočarstvo, Svetosimunska cesta 25, Zagreb, Hrvatska, e-mail: dkarolyi@agr.hr

Slika 1. Shema tradicionalnih postupaka u proizvodnji Slavonskog kulena

skom zavodu za javno zdravstvo u Zagrebu. Sadržaj vlage određen je sušenjem uzorka na temperaturi od 105 °C do konstantne mase. Sadržaj dušika (N) određen je Dumas metodom a približni sadržaj bjelančevina (%) računski uz primjenu faktora konverzije 6.25 x N. Sirova mast (%) određena je ekstrakcijom po Weibull-Stoldt metodi. Sadržaji histamina i tironina analizirani su prema Anonimno (2002). Uz navedeno, analizirana je i kontaminiranost uzorka polickičkim aromatskim ugljikovodicima (PAU) na pod-uzorku od 5 kulena određivanjem sadržaja

je prema Anonimno (2007). Mikrobiološka sigurnost proizvoda procijenjena je određivanjem prisutnosti *Salmonella* spp. i *Listeria monocytogenes* te broja *Staphylococcus aureus*, enterobakterija i sulfit-reducirajućih klostridija prema Anonimno (2003a, 1999, 2004a, 2008 i 2004b).

Površinske plijesne izolirane su prema Anonimno (2002). Uz navedeno, analizirana je i kontaminiranost uzorka polickičkim aromatskim ugljikovodicima (PAU) na pod-uzorku od 5 kulena određivanjem sadržaja

je prema Anonimno (2007). Mikrobiološka sigurnost proizvoda procijenjena je određivanjem prisutnosti *Salmonella* spp. i *Listeria monocytogenes* te broja *Staphylococcus aureus*, enterobakterija i sulfit-reducirajućih klostridija prema Anonimno (2003a, 1999, 2004a, 2008 i 2004b).

Rezultati i rasprava

Rezultati organoleptičke ocjene, fizikalno-kemijskih i higijenskih parametara, te mikrobioloske analize slavonskog kulena prikazani su u Tablicama 1, 2 i 3.

benzo(a)pirena uz primjenu tankoslojne kromatografije i spektrofotometra.

Organoleptička ocjena je provedena od strane četvero ocjenjivača (s Agronomskog fakulteta u Zagrebu) prethodno upoznatih s organoleptičkim ocjenjivanjem slavonskog kulena. Svaki uzorak presječen je način na pola, te je od jedne polovice svakom ocjenjivaču odmah po rezanju na bijelom pvc tanjuru poslužen narezak (debljine oko 0,5 cm) dok je druga polovica uzorka bila dostupna za vizualnu inspekciju i opip. Ocjenjivači su zatraženi da ocijene vanjski izgled, vanjski miris, strukturu pod opipom, unutrašnji miris, izgled preseka, strukturu u ustima, okus i aromu te zaostali okus u ustima na skali od 1 (minimalna ocjena) do 5 (maksimalna ocjena). Temeljem prosječne ocjene pojedinačnog svojstva te koeficijenta važnosti svojstva izračunata je ukupna ocjena kvalitete slavonskog kulena prema slijedećoj formuli:

$$\text{Ukupna kvaliteta} = 1/17 \times (a + b + c + 3d + e + 3f + 6g + h),$$

Gdje su a, b, c, d, e, f, g i h prosječni rezultati ocjenjivačkim ocjena vanjskog izgleda, vanjskog mirisa, strukture pod opipom, unutrašnjeg mirisa, izgleda preseka, strukture u ustima, okusa i aromu te zaostalog okusa u ustima. Za vrijeme ocjene uzorka ocjenjivačima je bila ponudena voda i kriške jabuke.

Za sve analizirane varijable izračunata je opisna statistika (minimum, maksimum, srednja vrijednost, standardna devijacija - SD i koeficijent varijabilnosti - KV) koristenjem PROC MEANS procedure (SAS, 2002).

Tablica 1. Opisna statistika organoleptičkih svojstava Slavonskog kulena

Svojstvo	Min	Maks	Prosječek	SD	KV (%)
Vanjski izgled	2.3	4.5	3.7	0.6	17.4
Površinski miris	2.5	4.8	3.4	0.6	17.4
Konzistencija	3.0	4.8	3.8	0.5	13.0
Unutarnji miris	2.5	3.8	3.2	0.4	12.4
Presek	1.5	4.0	3.0	0.7	24.7
Struktura	2.5	4.0	3.3	0.5	14.7
Okus i aroma	2.5	4.0	3.1	0.4	14.0
Postojanost arome	2.0	3.8	3.0	0.5	15.5
Ukupna kakvoća	2.8	3.7	3.2	0.4	10.8

SD - standardna devijacija, Min. - minimum, Maks. - maksimum, KV - koeficijent varijabilnosti

Tablica 2. Opisna statistika za fizikalno-kemijska i higijenska svojstva Slavonskog kulena

Svojstvo	Min	Maks	Prosječek	SD	KV (%)
pH vrijednost	5.07	5.75	5.37	0.23	4.3
aw ^a	0.79	0.85	0.82	0.02	2.2
Vлага (% w/w)	31.7	42.8	38.2	3.6	9.4
Mast (% w/w)	16.4	31.0	23.7	4.6	19.3
Protein (% w/w)	30.3	39.6	35.0	3.1	8.8
M/P ^b	1.0	1.3	1.1	0.1	9.4
Nitrit (mg/kg)	2.93	14.30	6.55	3.88	59.2
Histamin (mg/kg)	160.0	560.0	330.8	126.3	38.2
Tiramin (mg/kg)	67.0	400.0	233.9	124.7	53.3
BaP µg/kg ^c	0.05	0.13	0.05	0.03	69.9

^aaktivitet vode

^bomjer vlagi/protein

^cBenzo(a)pirena

SD - standardna devijacija, Min. - minimum, Maks. - maksimum, KV - koeficijent varijabilnosti

Tablica 3. Rezultati mikrobioloske analize Slavonskog kulena

Uzorak	SRC cfu/g	S cfu/25g	E cfu/g	LM cfu/25g	SA cfu/g	Površinske plijesni
1.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
2.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	<i>Aspergillus flavus</i>
3.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
4.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	<i>Penicillium spp.</i>
5.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
6.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
7.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	<i>Aspergillus glaucus</i>
8.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
9.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	<i>Penicillium spp.</i>
10.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
11.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.
12.	< 10	neg.	< 10	neg.	< 10	neg.

SRC - sulfit-reducirajuće klostridije; S - *Salmonella* spp.; E - *Enterobacteriaceae*; LM - *Listeria monocytogenes*; SA - *Staphylococcus aureus*.

Slavonski kulen visoke organoleptičke kakvoće mora biti pravilno namješan, srušen i stabilan proizvod, prvenstveno zbog dugog razdoblja sušenja/zrenja i visokog stupnja dehidracije.

Europske fermentirane kobasice mogu se grubo klasificirati kao mediteranske ili južnoeuropeiske, koje

vajuci dobro narezivanje. Narezani, slavonski kulen treba imati ugodan unutrašnji miris fermentiranog svijinskog mesa i dodanih začina uz blago naglašenu aromu slame. Presjek bi trebao biti skladan dobre povezanosti i pravilnog mozaika mesnih i malihi čestica. Mesni dijelovi bi trebali biti više ili manje intenzivne crvene boje, a mesni dijelovi bijeli do narandžasti (od paprike). Žvakanje treba biti lako s karakterističnim i dugotrajnim okusom i aromama fermentirane začinjene svijinetine. U provedenom organoleptičkom ocjenjivanju slavonskog kulena (Tablica 1), najviše varijabilnost utvrđena je za svojstvo izgleda presjeka (KV=24.7%), dok su ocjene za ostala svojstva variale slično s prilično ujednačenom ocjenom ukupne kakvoće. Najviše ocjenjena organoleptička svojstva bila su struktura pod opipom i vanjski izgled presjeka u svojstvu zaostalog okusa u ustima.

Koeficijent varijabilnosti za aw i pH vrijednosti (Tablica 2), koje se uobičajeno koriste pri procjeni održivosti i sigurnosti suhih kobasicica (Ince, 2007), bio je vrlo nizak otkrivajući visoku homogenost slavonskog kulena gledane evnih parametara. Navedeno je u skladu s prethodnim rezultatima tradicionalnog slavonskog kulena iz različitih područja proizvodnje u Slavoniji (Karolyi, 2005). Opcenito, mesni proizvodi mogu se smatrati trajnim (ne treba hlađenje, niska osjetljivost na mikrobioloske kvarnje) ako imaju pH <5,2 i aw <0,95 ili samo pH <5,0 ili aw <0,91 (Leistner i Rödel, 1975). Prema tome, zreli slavonski kulen s prosječnom aw vrijednosti 0,82 i pH vrijednosti 5,37 može se okarakterizirati kao trajni i stabilan proizvod, prvenstveno zbog dugog razdoblja sušenja/zrenja i visokog stupnja dehidracije.

ne vanjske površine. Pod opipom struktura slavonskog kulena treba biti crvena ali ne pretvrda, omoguća-

općenito karakteriziraju dugotrajno sazrijevanje, spori pad pH s konačnim pH vrijednostima većim od 5,0 i okus na koji bitno utječe korištenje začina; i sjevernoeuropske, koje odlikuje brza acidifikacija, konačni pH manji od 5,0, dimljenje i kratko trajanje zrenja (Zanardi i sur., 2004). Prema navedenom, slavonski kulen je sličan dugo-zrijudem nisko-kiselim južnoeuropskim fermentiranim kobasicama uz dodatak dimljenja koje je sastavni dio tradicionalne tehnologije proizvodnje. Slične vrijednosti konačnog pH i aw onima u slavonskom kulenu, izvještene su za sobrasadu s Majorke, koja se također puni svinjsko slijepo crijevo (Rosselló i sur., 1995; Martinez i sur., 2008).

Parametri kemijskog sastava slavonskog kulena bili su više varijabilni (Tabeli 2), posebice glede sadržaja ukupnih masti (KV=19,3%). To se može pripisati razlikama u količini dodane ledne slanine i izboru više ili manje masnog mesu od strane pojedinih proizvođača. Visoka varijabilnost za sadržaj masti također je zabilježena i kod drugih vrsta tradicionalnih kobasic (Ambrosiadi i sur., 2004; Ferreira i sur., 2007). Prosječna vrijednost vlage (38,2%) utvrđena u slavonskom kulenu je viša od onih koje navode Salgado i sur. (2006) za različite vrste choriza i drugih španjolskih tradicionalnih kobasic što bi se moglo objasniti većim promjerom slavonskog kulena. U usporedbi s kobasicama slične veličine i razdoblja sazrijevanje, kao što je spomenuta sobrasada (Rosselló i sur., 1995; Martinez i sur., 2008), sadržaj vlage u slavonskom kulenu je veći vjerojatno zbog veće količine masti koja se koristi u pripremi sobrasade. S druge strane, slavonski kulen sadrži manje vlage nego botillo – tradicionalna suha fermentirana kobasica iz Galicije u sjeverozapadnoj Španjolskoj (Lorenzo i sur., 2000; Garcia Fontan i sur., 2007), koja je također punjena svinjsko slijepo crijevo ali znatno kraće vremensko razdoblje u usporedbi s slavonskim kulenom.

Zbog duljeg sušenja/zrenja (gubitak težine do 50%) i visokog udjela krtog mesa koje se koristi u pripremi nadjeva, sadržaj vlage i sadržaj proteina u zrelim slavonskom kuluenu jesu na sličnoj razini (30-40%), što ukazuje na visoku hranjivu vrijednost gotovog proizvoda. U stvari, prosječna sadržaja proteina u slavonskom kulenu je veći od onog koji se obično nalazi u drugim tradicionalnim kobasicama (Ambrosiadi i sur., 2004; Salgado i sur., 2006; Lorenzo i sur., 2000; Moretti i sur., 2004; Comi i sur., 2005). U odnosu na sadržaj masti u ovim proizvodima, slavonski kulen s prešćnjem udjelom masti od 23,7% općenito manje masti.

Omjer vlage i proteinu (M/P), koji govori o opsegu sušenja mesnog dijela nadjeva (Ince, 2007) iznosi je u slavonskom kulenu u prosjeku 1.1 (Tabeli 2). Omjer M/P, zajedno s pH i aw vrijednostima, koristi se za razlikovanje polusuhih i suhih kobasic. Na primjer, M/P omjer od oko 2.1-1.3, što odgovara av vrijednostima ispod 0,89-0,90, uzima se kao kriterij za suhe kobasicice u Europi (Ince 2007). Ovime se slavonski kulen može jasno razlikovati kao suha kobasica.

Slavonski kulen se tradicionalno proizvodi bez nitritnih soli. U salamurenju mesu, nitritna sol se naširoko koristi za stabilizaciju boje te u antibakterijske i antiosidativne svrhe, često u kombinaciji s nitratom koji djeluje kao izvor nitrita u dugotrajnim procesima salamurenja. Kad se za fermentaciju koristi samo sol, postoji veća opasnost od mikroba. S druge strane, visok unos nitrita predstavlja rizik za ljudsko zdravlje zbog njihove izrazne toksičnosti ili kroz endogene procese formiranja kancerogenih nitrozamina (Sebranek, 2009). Prosječna vrijednost nitrita u uzorcima slavonskog kulena iznosi je 6,55 mg/kg (Tabelica 2) što je niže od sadržaja rezidualnog nitrita u kobasicama fermentiranim uz korištenje nitrita/nitrita (Comi i sur., 2005).

Visoka razina biogenih amינה u hrani predstavlja još jedan razlog javnozdravstvene brige zbog potencijalnog toksikološkog djelovanja uzrokovanoj njihovim vasoaktivnim i/ili psihohemikalnim svojstvima (Vidal-Carou i sur., 2007). Biogeni amini uglavnom nastaju mikrobnom dekarboksilacijom aminokiselina (Silla Santos, 1996) i općenito se mogu naći u različitoj fermentiranoj hrani. Fermentacija kobasica posebice pruža optimalne uvjete za akumulaciju biogenih amינה zbog dostupnosti slobodnih aminokiselina, prisutnosti mikroorganizama i kisele sredine koja potiče njihovu aminogenu aktivnost (Bover-Cid i sur., 1999). Najčešći i najzastupljeniji biogeni amini koji se obično nalazi u fermentiranim kobasicama je tiramina s prosječnim koncentracijama od 100 do 200 mg/kg (Vidal-Carou i sur., 2009). Poznato je da veći promjer kobasice i duže vrijeme sazrijevanja mogu biti pridonositi čimbenici za veću akumulaciju tiramine (Bover-Cid i sur., 1999; Pariente i sur., 2001; Miguel-Arizmendi i sur., 2006; Komprida i sur., 2009). To bi moglo objasniti općenito visoke razine tiramina (Tabelica 2) utvrđene u analiziranim uzorcima slavonskog kulena (≥ 200 mg/kg u 75% uzoraka). Veliki promjer i dugotrajno zrenje slavonskog kulena mogli bi, barem dijelom, biti odgovorni i za utvrđenu visoku akumulaciju histamina (≥ 200 mg/kg u više od 90% uzoraka). Međutim, histamin se rijetko nalazi u fermentiranim kobasicama proizvedenim u odgovarajućim higijenskim uvjetima te je pojava prekomjerne razine ovog biogenog amina prije indikator neispravnih higijenskih uvjeta sirovine i/ili proizvodnih procesa (Vidal-Carou i sur., 2007; Vidal-Carou i sur., 2009).

Tradicionalno dimljenje slavonskog kulena obavlja se toploinskim izgaranjem tvrdih vrsta drva, uglavnom bukve (*Fagus sylvatica*), jasena (*Fraxinus excelsior*) i običnog graba (*Carpinus betulus*). Koriste se cjepe-

nice i piljevinu, oboje ponekad nalaženi kako bi se smanjila temperatura dima. Proizvod se obično dime u istoj komori gdje je dim generira. Poznato je, međutim, da izravno izlaganje dimu može dovesti do većeg taloženja potencijalno nezdravih tvari iz dima, kao što su poliklički aromatski ugljikovodici (PAU) na površini proizvoda (Andrés i sur., 2007). Neki PAU, kao što je benz(a)piren (BaP) klasificirani su kao vjerojatni ljudski karcinogeni (Anonimo, 2004c). Benz(a)piren može se koristiti kao indikator ukupne prisutnosti PAU u dimljenoj hrani i u EU određena je maksimalna razina za BaP od 5 g/kg za dimljeno meso i suhomesnati proizvode (Anonimo, 2005). U ovom istraživanju, utvrđena maksimalna razina BaP u uzorcima slavonskog kulena bila je daleko ispod dozvoljene granice (Tabelica 2) i nijača razina utvrđenih za druge dimljene tradicionalne (Lorenzo i sur., 2010) i industrijske kobasicice (Đinović i sur., 2008). Moguća objašnjenja za nisku kontaminiranost slavonskog kulena BaP-om mogu biti općenito niske temperature izgaranja koje generiraju dim s nižim sadržajem PAU (Šimko, 2009), ne korištenja četinjača čije je drvo bogato smlomom koja povećava koncentraciju PAU u dimu (Stumpe-Viksna i sur., 2008), i niži omjer površina/masa kobasice koji manje pogoduje adsorpciju PAU (Lorenzo i sur., 2010).

Tijekom fermentacije i zrenja kobasica različiti mikroorganizmi koji nisu uključeni u fermentaciju obično bivaju postupno uklonjeni acidifikacijom i sušenjem (Labadie, 2007). Kao rezultat toga, suhe i polu-suhe fermentirane kobasicice općenito se smatraju mikrobiološki stabilnim i sigurnim proizvodima koji su rijetko uzrok pojave trovanja hranom. To je osobito vrijedi za mesni industrijalni proizvodi, gdje se, uz visoke sanitarnе standarde, za potpunu kontrolu proizvodnje kobasica uobičajeno koriste i starter kultura. S druge strane, tradicionalna

proizvodnja često je povezana uz veliku varijabilnost sirovina, proizvodnih jedinica, uvjeta fermentacija i/ili zrenja i higijene, koja može rezultirati povećanje sposobnosti mikroorganizama kvarjenja i/ili patogena za opstanak u finalnom proizvodu (Skandalis and Nychas, 2007). Na primjer, istražujući sigurnost tradicionalne proizvodnje kobasicas u domaćinstvima u Hrvatskoj, Kožarički i sur. (2008) utvrdili su općenito povećani ukupni broj bakterija na radnim površinama i opremi koja se koristi u pripremi kobasica, uključujući i nalaženje PAU u dimljenoj hrani i u EU određena je maksimalna razina za BaP od 5 g/kg za dimljeno meso i suhomesnati proizvode (Anonimo, 2005).

U ovom istraživanju, utvrđena maksimalna razina BaP u uzorcima slavonskog kulena bila je daleko ispod dozvoljene granice (Tabelica 2) i nijača razina utvrđenih za druge dimljene tradicionalne (Lorenzo i sur., 2010) i industrijske kobasicice (Đinović i sur., 2008). Moguća objašnjenja za nisku kontaminiranost slavonskog kulena BaP-om mogu biti općenito niske temperature izgaranja koje generiraju dim s nižim sadržajem PAU (Šimko, 2009), ne korištenja četinjača čije je drvo bogato smlomom koja povećava koncentraciju PAU u dimu (Stumpe-Viksna i sur., 2008), i niži omjer površina/masa kobasice koji manje pogoduje adsorpciju PAU (Lorenzo i sur., 2010).

Slično drugim fermentiranim proizvodima koji prolaze kroz dug razdoblje sazrijevanja, kolonizacija vanjske površine plijesnima može se pojavit u kod slavonskog kulena. Prirodno obrastanje plijesnima koje potječu iz okoliša, uglavnom iz roda *Penicillium* i *Aspergillus*, može biti poželjno jer štiti od pretjeranog sušenja i oksidacije lipida te pridonosi razvoju arome gotovog proizvoda (Spotti and Berni, 2007). S druge strane, mnoge plijesni imaju sposobnost proizvodnje mikotoksina na neke od vrsta koje su izolirane s površine slavonskog kulena (Tablica 3), kao što je *Aspergillus flavus*, po-sjeduju toksičnog potencijal (Baily and Guerre, 2009). Prisutnost određenih plijesni nije uvijek popraćena i proizvodnjom toksina budući da su uvjeti (posebice aktivnost vode) koji omogućavaju proizvodnju toksina više restrikтивni od onih koji omogućavaju sam rast plijesni (Northolt i sur., 1996). Međutim, prisutnost orhatoksin A i afлатoksin B1 nedavno je potvrđena na površini i u dubljim slojevima slavonskog kulena (Frece i sur., 2010b). Kontaminacije začina i/ili dodataka koji se koriste u preradi mesa dodatno može predstavljati izvor mikotoksina (Mandić i sur., 2007; Baily and Guerre, 2009).

Zaključci

Preme tehnikoj proizvodnje i karakteristikama finalnog proizvoda, tradicionalni slavonski kulen je sličan dugo-zrijucim prirodno fer-

tiranim južneuropeškim kobasicama uz dodatak dimljenja. Prema pH, aw i M/P vrijednostima zrelog proizvoda, slavonski kulen se može okarakterizati kao suha kobasica niske kiselosti čija je stabilnost i održivost prvenstveno uvjetovana niskom aktivnošću vode u gotovom proizvodu. Analizirana organoleptička svojstva bila su u granicama karakteristika specifičnih za tradicionalnu proizvodnju. U usporedbi sa sličnim proizvodima, slavonski kulen ima veći sadržaj proteina i manje masti. Svi analizirani uzorci bili su mikrobiološki ispravni, s niskom razinom nitrita i PAH kontaminacije, ali s visokim sadržajem biogenih amינה i, u nekim slučajevima, uz prisutnost potencijalno toksikogenih plijesni. Stoga s higijenskog i tehnološkog stanovišta, treba uložiti dodatne napore radi poboljšanja sanitarnih standarda i dobre proizvodčake prakse među proizvođačima. Uz to, bolja karakterizacija i kontrola tipične mikroflore u proizvodnji slavonskog kulena je ključna sa stajališta sigurnosti, prihvativnosti i organoleptičke kvaliteta proizvoda.

Literatura

Ambrosiadis J., Soutos N., Abraham A., Bloukas J.G. (2004): Physicochemical, microbiological and sensory attributes for the characterization of Greek traditional sausages. *Meat Sci.* 66, 279-287.

Andrés A., Barat J.M., Grau R., Fito P. (2007): Principles of drying and smoking. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry. Blackwell Publishing, 37-48.

Anonimo (1994): Pravilnik o mikrobioloskim standardima za namirnice, Narodne Novine broj 46.

Anonimo (1999): Microbiology of food and animal feeding stuffs - Horizontal method for the detection and enumeration of *Listeria monocytogenes*. HRN EN ISO 11290-1, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Bally J.-D., Guerre P. (2009): Mycotoxin analysis in poultry and processed meats. In: Nollet, L.M.T., Toldrá, F. (eds) Handbook of processed meats and poultry analysis. CRC Press, 499-543.

Bever-Cid S., Schoppen S., Izquierdo-Piñido M., Vidal-Carou M.C. (1999): Relationship between biogenic amine contents and the size of dry fermented sausages. *Meat Sci.* 51, 305-311.

Comi G., Urso R., Jacumin L., Rantsioi K., Cattaneo P., Cantori C., Cocolin L. (2005):

ds. HRN ISO 7954, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Anonimo (2003a): Microbiology of food and animal feeding stuffs - Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. HRN EN ISO 6579, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Anonimo (2003b): Pravilnik o dopuni i izmjenama Pravilnika o mikrobioloskim standardima za namirnice, Narodne Novine broj 125.

Anonimo (2004a): Microbiology of food and animal feeding stuffs - Horizontal method for the enumeration of sulphite-reducing bacteria growing under anaerobic conditions. HRN ISO 6888-1, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Anonimo (2004b): Microbiology of food and animal feeding stuffs - Horizontal method for the enumeration of sulphite-reducing bacteria growing under anaerobic conditions. HRN ISO 15213, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Anonimo (2004c): IARC Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to humans. International Agency for Research on Cancer, Vol. 88.

Anonimo (2004d): Pravilnik o dopuni i izmjenama Pravilnika o mikrobioloskim standardima za namirnice, Narodne Novine broj 32.

Anonimo (2005): Commission Recommendation 2005/208/EC of 4 February 2005 amending Regulation (EC) No 466/2001 as regards polycyclic aromatic hydrocarbons. Official Journal of the European Union, L34, 3-5.

Anonimo (2007): Foodstuffs - Determination of nitrate and/or nitrite content. HRN EN 12014-3, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Anonimo (2008): Microbiology of food and animal feeding stuffs - Horizontal methods for the detection and enumeration of *Enterobacteriaceae*. HRN ISO 21528-2, Croatian Standards Institute, Zagreb.

Bally J.-D., Guerre P. (2009): Mycotoxin analysis in poultry and processed meats. In: Nollet, L.M.T., Toldrá, F. (eds) Handbook of processed meats and poultry analysis. CRC Press, 499-543.

Bever-Cid S., Filipović I., Kožarić Z. (2008): Quality of dry and garlic sausages from individual households. *Meso* 1, 74-80.

Labadie J. (2007): Spoilage microorganisms: risk and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry. Blackwell Publishing, 421-426.

Lebert A., Gianniaro P., Morot-Bizot S., Leroy S., Talon R. (2007): Microbial ecosystems of processing units and traditional products in France. *Options Méditerr.* Serie A, 76, 305-314.

Leistner L., Rödel W. (1975): The significance of water activity for microorganisms in meats. In: Duckworth, R.B. (ed) Water relations of foods. Academic Press, 309-323.

Characterisation of naturally fermented sausages produced in the North East of Italy. *Meat Sci.* 69, 381-392.

Dinović J., Popović A., Jira W. (2008): Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) in different types of smoked meat products from Serbia. *Meat Sci.* 80, 449-456.

Ferreira V., Barbosa J., Silva J., Vendeiro S., Mota A., Silva F., João Monteiro M., Hogg T., Gibbs P., Teixeira P. (2007): Chemical and microbiological characterisation of "Salpicão de Vinhais" and "Chourica de Vinhais": Traditional dry sausages produced in the North of Portugal. *Food Microbiol.* 24, 618-623.

Frece J., Markov K., Čvek D., Kovacević D. (2010a): Stafilocoki kao potencijalne izvorne starter kultura u slavonskom kulenu. *Meso* 3, 150-155.

Frece J., Markov K., Kovacević D. (2010b): Određivanje autohtone mikrobne populacije i mikrotoksina te karakterizacija potencijalnih starter kultura u slavonskom kulenu. *Meso* 3, 92-97.

Garcia Fontán M.C., Lorenzo J.M., Martínez S., Franco I., Carbalo J. (2007): Microbiological characteristics of Botillo, a Spanish traditional pork sausage. *LWT* 40, 1610-1622.

Incez K. (2007): European products. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry. Blackwell Publishing, 307-318.

Karolyi D. (2005): Fizikalno-kemijske osobine slavonskog Kulena. *Meso* 2, 35-37.

Komprda T., Sládková P., Dohnal V. (2009): Biogenic amine content in dry fermented sausages as influenced by a producer, spice mix, starter culture, sausage diameter and time of ripening. *Meat Sci.* 83, 534-542.

Kožarić L., Hadžiosmanović M., Cvrtla Fleck Z., Zdolec N., Filipović I., Kožarić Z. (2008): Quality of dry and garlic sausages from individual households. *Meso* 1, 74-80.

Labadie J. (2007): Spoilage microorganisms: risk and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry. Blackwell Publishing, 421-426.

Lebert A., Gianniaro P., Morot-Bizot S., Leroy S., Talon R. (2007): Microbial ecosystems of processing units and traditional products in France. *Options Méditerr.* Serie A, 76, 305-314.

Leistner L., Rödel W. (1975): The significance of water activity for microorganisms in meats. In: Duckworth, R.B. (ed) Water relations of foods. Academic Press, 309-323.

Comi G., Urso R., Jacumin L., Rantsioi K., Cattaneo P., Cantori C., Cocolin L. (2005):

Lorenzo J.M., Michinel M., López M., Carballo J. (2000): Biochemical characteristics of two Spanish traditional dry-cured sausage varieties "Androlla" and "Botillo". *J. Food Compos. Anal.* 13, 809-817.

Lorenzo J.M., Purrifos L., Fontán M.C.G., Franco D. (2010): Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) in two Spanish traditional smoked sausages varieties: "Androlla" and "Botillo". *Meat Sci.* 86, 660-664.

Macan J., Turk R., Vukušić J., Kljedić D., Miljković-Kraus S. (2006): Long-term follow-up of histamine levels in a stored fish meal sample. *Anim. Feed Sci. Tech.* 127, 169-174.

Mandić S., Gruić R., Topaljić-Trivunović Lj., Đurica R., Stojković S. (2007): Izvor mikrotoksinske kontaminacije suvremenih proizvoda. *Tehnologija mesa* 49, 157-162.

Martinez P.J., Garrido M.D., Bañón S. (2008): Stabilization by chilling of Sobrasada from Chat Murciano pigmeat manufactured without preservatives. *An. Vet. (Murcia)*, 24, 73-83.

Miguel-Ariztiz M.J., Bover-Cid S., Latorre-Moratalla M.L., Vidal-Carou M.C. (2006): Effect of the type of manufacture (homemade or industrial) on the biochemical characteristics of Chorizo de cebolla (a Spanish traditional sausage). *Food Control* 17, 213-221.

SAS, 2002. Statistical Analysis System, v.9.1, SAS Institute Inc., Cary.

Sobranek J.G. (2009): Basic curing ingredients as a function of diameter and articular or industrial origin. *J. Sci. Food Agr.* 86, 549-557.

Moretti V.M., Madonia G., Diaferia, C., Mentasti T., Paleari M.A., Panseri S., Pirone G., Gandini, G. (2004): Chemical and microbiological parameters and sensory attributes of a typical Sicilian salami ripened in different

conditions. *Meat Sci.* 66, 845-854.

Northolt M.D., Frisvad J.C., Samson R.A. (1996): Occurrence of food-borne fungi and factors for growth. In: Samson, R.A., Hoekstra, E.S., Frisvad, J.C., Filtenborg, O. (eds) Introduction to Food-Borne Fungi. Centralbureau voor schimmelcultures, 243-251.

Parenić E., Martuscelli M., Gardini F., Groš S., Crudele M.A., Suzzi G. (2001): Evolution of microbial populations and biogenic amine production in dry sausages produced in Southern Italy. *J. Appl. Microbiol.* 90, 882-891.

Roselló C., Barbas J.J., Bernat A., López N. (1995): Microbial and chemical changes in "Sobrasada" during ripening. *Meat Sci.* 40, 379-385.

Salgado A., García Fontán M.C., Franco I., López M., Carballo J. (2006): Effect of the type of manufacture (homemade or industrial) on the biochemical characteristics of Chorizo de cebolla (a Spanish traditional sausage). *Food Control* 17, 213-221.

SAS, 2002. Statistical Analysis System, v.9.1, SAS Institute Inc., Cary.

Sobranek J.G. (2009): Basic curing ingredients as a function of diameter and articular or industrial origin. *J. Sci. Food Agr.* 86, 549-557.

Silva Santos M.H. (1996): Biogenic amines: their importance in foods. *Int. J. Food Microbiol.* 29, 213-231.

Skandamis P., Nychan G.-J.E. (2007): Pathogens: risk and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry, 29, 213-231.

Zanardi E., Ghidini S., Battaglia A., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2007): Biogenic amines: risks and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry, 455-468.

Vidal-Carou M.C., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2009): Biogenic amines. In: Niles, L.M.T., Toldrá, F. (eds) Handbook of processed meats and poultry analysis. CRC Press, 665-686.

Zanardi E., Ghidini S., Battaglia A., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2007): Biogenic amines: risks and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry, 455-468.

Sebešák J. (2004): Lipolysis and lipid oxidation in fermented sausages depending on different processing conditions and different antioxidants. *Meat Sci.* 66, 415-423.

Zdolec N., Hadžiosmanović M., Kožarić Z., Cvrtla Ž., Filipović I., Lekšovar K., Vragović N., Budimir D. (2007): Fermentirane kobasice proizvedene u domaćinstvu - mikrobioloska kakovostenja. *Meso* 6, 318-324.

Spotri E., Berni E. (2007): Sterter cultures: molds. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry. Blackwell Publishing, 171-176.

Štumpe-Vlksna I., Bartkevič V., Kukar A., Morozovs A. (2008): Polycyclic aromatic hydrocarbons in meat smoked with different types of wood. *Food Chem.* 110, 794-797.

Šimko P. (2009): Polycyclic aromatic hydrocarbons in smoked meat. In: Toldrá, F. (ed) Safety of meat and processed meat. Springer, 343-363.

Vidal-Carou M.C., Veciana-Nogués M.T., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2007): Biogenic amines: risks and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry, 455-468.

Vidal-Carou M.C., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2009): Biogenic amines. In: Niles, L.M.T., Toldrá, F. (eds) Handbook of processed meats and poultry analysis. CRC Press, 665-686.

Zanardi E., Ghidini S., Battaglia A., Latorre-Moratalla M.L., Bover-Cid S. (2007): Biogenic amines: risks and control. In: Toldrá, F. (ed) Handbook of fermented meat and poultry, 455-468.

Sebešák J. (2004): Lipolysis and lipid oxidation in fermented sausages depending on different processing conditions and different antioxidants. *Meat Sci.* 66, 415-423.

Zdolec N., Hadžiosmanović M., Kožarić Z., Cvrtla Ž., Filipović I., Lekšovar K., Vragović N., Budimir D. (2007): Fermentirane kobasice proizvedene u domaćinstvu - mikrobioloska kakovostenja. *Meso* 6, 318-324.

Dostavljeno: 14. listopad 2011.

Prihvaćeno: 11. studeni 2011. m

Priručnik Biološke opasnosti u hrani

Priručnik Biološke opasnosti u hrani opisuje potencijalne uzročnike bolesti koji se mogu prenijeti hrano, kroz tri poglavljaja: bakterije, virusi i paraziti. Autori su prof. dr. sc. Albert Marinčulić, dr. sc. Boris Habrun, doc. dr. sc. Ijubo Barbić i dr. sc. Relja Beck. Ispunjenoj narudžbeniku posjeduje faksom na 031/214-901. Cijena priručnika iznosi 80 kuna + poštarna, plaćanje pouzećem.

BROJ NARUČENIH PRIMJERAKA	
IME I PREZIME	
TVRTKA	
OIB TVRTKE ILI OIB GRADANA	MJESTO
ULICA I BROJ	TELEFON
FAX	E-MAIL
DATUM	
POTPIS	ZIG TVRTKE